DIN VIAȚA NOASTRĂ:

AUZITE VĂZUTE ȘI PĂȚITE

George DONEV

A MURIT JOHN COMAN

După o lungă suferință a plecat dintre noi avocatul John Coman, fost președinte al Uniunii și Ligii. Nu se poate scrie istoria U. și L. fără a-i pomeni numele. Dumnezeu să-l ierte.

•••

EVENIMENTE...

Ziaristul Ion Cristoiu, penița fără cravată a ziarului *"Evenimentul Zilei"* a încetat să-și mai scrie editorialele; după o scurtă dispariție din rândurile făuritorilor de gânduri, îl întâlnim în rolul de comentator politic la TELE 7 abc.

•••

ESTE EXPLICABIL

Șeful misiunii Băncii Mondiale în România, Dl. Francois Ettori ne mângâie spunând că în România atât crima organizată cât și corupția nu au atins, totuși, nivelul din Rusia: *"România nu este un loc în care corupția acționează ca un acid care dizolvă societatea"*. Diferența dintre crima organizată și corupția dintre România și Rusia e de vreo trei decenii de extra comunism.

•••

PDSR ÎȘI PUDREAZĂ FAȚA

Fostul președinte Ion Iliescu a anunțat că RDSR își va schimba numele: se va numi *"Partidul Republican Democrat Social"* ori *"Partidul Democrat Social"*. Noi sugerăm: *"Partidul Umbrelă al Corupției Naționale"*.

•••

NU SUNTEM ÎN PERICOL

Iulian Rădulescu dorește să fie trecut în hrisoave ca Împăratul Țiganilor: *"Iulian I"*. Noua împărăție care-i așezată pe glob într'o mahala din Târgu Jiu, nu amenință România deoarece, spune împăratul, *nu vom avea armată, nu vom tipări timbre poștale și nici nu vom instala vătafi la graniță*. Iulian I a renunțat la tipărirea banilor cu chipul împărătesc, pe motivul ca cetățenii lui preferă leii din buzunarul altora. Când scriem aceste rânduri, împăratul *"Iulian I"* n'a fost recunoscut de guvernul din New Delhi (India).

•••

DELA UNIUNEA SCRIITORILOR

Noul președinte ales este vechiul președinte Laurențiu Ulici. Colegiul de onoare al Uniunii cuprinde pe Alexandru Paleologu, Ana Blandiana, Octavian Paler, Ștefan Augustin Doinaș, Doina Cornea, Mihail Sora, Alexandru Zub, Horia Zileru, Nicolae Manolescu și Aurel Rău.

•••

DE MULT NEAUZITE

Ziarul *"Financial Times"* il descrie pe Președintele Emil Constantinescu: *"...este cinstit... are mâinile curate..."* cuvinte neauzite sub stăpânirea lui Carol al II-lea ori a comuniștilor.

•••

DUPĂ UN DECENIU

Au trecut 10 ani dela moartea Episcopului Valerian, dar chipul Sfinției Sale în loc să umbrească de povara anilor, apare mai luminos în inima credincioșilor.

Așezământul *Heritage Centre*, acolo unde se împletește istoria imigrantului cu cea a noii sale patrii, rămâne mărturie neștearsă a contribuției noastre la multicultura americană; iar Vatra, lăcaș de rugăciune și de păstrarea tradiției, a fost și a rămas un ghimpe în ochii dușmanilor ce vor s'o acapareze.

Dar Românii, strânși în jurul Vetrei, au spus și spun și acum comuniștilor de ieri și de astăzi, așa cum le-a spus Nemților la Mărășești: Pe aicea nu se trece!

•••

DELA CAȚAVENCU CITIRE:

"Și PDSR a adoptat reforme radicale, dar pe o pantă lentă" (Nicolae Văcăroiu, senator PDSR). *"Ne aflăm ca într'o aeronavă în zbor în care trebue schimbat echipajul"* (Generalul Constantin Degeratu, șef al Statului Major General).

•••

ACUM SUNTEM MAFIOȚI

Exilul era identificat de răposatele regimuri ca bande de trădători, naziști, legionari, vânduți capitaliștilor etc. Acum vânduții capitaliștilor, au devenit *"Mafioți staliniști"*.

•••

RULMENȚI 18.000 LEI KG.

Un preț exagerat să plătești pentru bilele de oțel, dar există și o excepție: când bilele sunt îndopate într'un curcan ce se vinde viu pe cântar cu 18.000 lei kg.

•••

CE NE SPUN VIZITATORII

Dl Iliescu nu este de acord cu *"graba nemotivată"* și măsurile de luptă contra corupției... • Dacă un Român vrea să viziteze străinătatea, costul pașaportului, inclusiv taxa consulară, este de 70.100 lei... • Costul țigărilor de producție internă s'a mărit cu 80%... • Prețul benzinei se schimbă în fiecare lună, totul depinde de valoarea dolarului... • Mineriadele au făcut pagube de 800 milioane lei, în porocesul lui M. Cozma au fost audiați 350 de martori... • Cristoiu s'a dat de partea lui C.V. Tudor, care acum e doar *"un critic mai mult sau mai puțin drept"*... • Înmatricularea unei societăți comerciale cu un capital de 10 milioane lei costă 371.000 lei... • Sute de mii de porci mor de foame în crescătoriile de stat pentrucă nu mai există grâne, la fel se'ntâmplă și cu păsările... • Mare parte din consilierii D-lui Constantinescu și-au făcut studiile în Statele Unite... • Casa de Economie și Consemnațiuni (CEC) a majorat la 105% dobânda pentru depozite.

IN MEMORIAM!

DUMITRU GROZA

1913 - 1997

În dimineața zilei de 28 Februarie 1997, flacăra unei torțe vii, s'a stins. Inima celui care și-a pecetluit crezul în dreptatea luptei lui cu propria-i viață, a încetat să mai bată, la semnul nevăzut al morții, care l-a găsit în pustiul unei cămăruțe de bloc, în localitatea Hunedoara, unde își trăia greul bătrâneții, lipsit de ceea ce este atât de esențial vieții, lumina ochilor.

Dar să pășim pe margine de proaspăt mormânt și să descifrăm tainele vieții ce a fost.

A văzut lumnina zilei la 5 Decembrie 1913 pe un segment curat de plai românesc în localitatea Cugir jud. Alba, fiind al 5-lea născut în casa lui Ioan și Salomeia, oameni nevoiași ale căror rosturi de viață erau agricultura și cărora Dumnezeu le-a dăruit opt copii, din care patru au murit după războiul mondial, ca urmare a lipsurilor și mizeriei. Îmi amintesc după cum singur rostea: *"era mic și sărăcia domnea în casa noastră. Plângeam de foame și o rugam pe mama să-mi dea o coajă de pâine. - N'am odorul meu; atunci un pic de lapte. - N'am nici lapte, și lacrimile mamei îmi curgeau pe creștet. Și îngenuncheați în fața icoanei celei Prea Sfinte, ne rugam să ne ajute"*.

În 1921, ajuns la vârsta de școală, umează școala primară din localitate iar din 1927, Școala Industrială ce funcționa pe lângă fabrica *"Uzina Mecanică Cugir"*, la absolvirea căreia a fost angajat ca desenator tehnic la aceasta.

Criza economică declanșată în primăvara anului 1932, închide porțile fabricii și după multe încercări în a găsi de lucru, ajunge la București; reproducem astfel fragmentul de viață descris de cel dispărut: *"Umblând pe stradă, flămând cu disperarea în suflet, necunoscând pe nimeni, am fost surprins de cântecul unor tineri care, încolonați, mergeau pe șoseaua Ștefan cel Mare spre Obor, intonând: "Vrem dreptate, pâine, pace / Pentru neamul românesc". Era exact ce simțeam și căutam și eu. Și atras parcă de o putere m'am trezit atașat lor, ajungând astfel în strada Țepeș Vodă, la sediul Gărzii de Fier al Sectorului 2 Negru. Sub privirile mirate ale tuturor, un tânăr frumos, cu ochii albaștri, comandantul coloanei s'a apropiat de mine și cu un glas cald m'a întrebat: - Ce-i cu dumneata? De ce ai venit cu noi? M'am prezentat cine sunt, de unde viu și ce vreau, replicând: Ați cântat ceea ce vreau și eu. Simțeam căldura dragostei lor și din clipa aceea am rămas împreună cu ei. Îmi dădeam seama că nu mai sunt singur în București și în lume. Tânărul care mi-a vorbit era Ing. Serafim Aurel, șeful Sectorului 2 Negru care, privindu-mă insistent, mi-a zis: rămâi cu noi. Acesta a fost primul pas făcut în Legiune. De atunci drumul meu prin viață a fost aidoma unui tren, în care am urcat și care mergea cu o viteză fantastică, și din care n'am mai coborît cu toate că știam dintru început riscurile și ororile ce mă pândeau clipă de clipă, pas cu pas.*

Astfel, încă din 1933 după desființarea ilegală a Gărzii de Fier, fără să comit vreun act împotriva Legii, am fost arestat pentru prima dată și în beciurile Prefecturii Poliției din București, am suferit primele suplicii. Au urmat apoi închisorile: Văcărești, Jilava, Chișinău, urmele suferințelor îndurate rămânând pe trupul meu, ele putând fi văzute și azi, pe mâini, pe spate, pe fese, pe tălpi și degetele dela mâni, torturile îndurate nelipsindu-mi de suferință nici limba, ce mi-a fost împunsă cu ace. Era crudul experiment cunoscut atunci de "experimentul Groza-Iordache Nicoară".

Și în drumul acestui tren, relev momentele cele mai semnificative și mai relevante. Am fost permanent angajat cu toată ființa și răspunderea morală, în activitatea legionară. În taberele de muncă dela Casa Verde, Cărămidăria Giulești, Biserica Plumbuita și Mărcuța. La Tămășești și Strei, jud. Hunedoara, în campaniile electorale din Jud. Ilfov, Dâmbovița, Buzău și Capitală.

În urma acestor activități și prin clasificările speciale ce se făceau de către Conducerea Mișcării Legionare, am fost numit "Șef al Garnizoanei Muncitorești București", iar în 1938, ca urmare a ierarhiei stabilite de ing. Ghe. Clime, Comandant al Corpului Muncitoresc Legionar, după arestarea acestuia, i-am succedat la conducerea acestui corp.

La 13 Ianuarie 1938, cu ocazia comemorării unui an dela martiriul lui I. Moța și Vasile Marin, Căpitanul a înființat "Corpul Moța-Marin" sub conducerea lui Alecu Cantacuzino, cu deviza "Gata de Moarte", în care am fost cooptat alături de Iordache Nicoară, Victor Dragomirescu, Toma Simion, Alexandru Pavelescu, Iuliu Susman, Mihail Vârfureanu și Alexandru Moraru cu limitarea acestui corp de elită, la zece mii.

La 3 Septembrie 1940 am condus acțiunea dela Palatul Regal, care continuată cu manifestațiile dela 4 Septembrie, au determinat abdicarea regelui Carol al II-lea.

După instaurarea Statului Național Legionar la 6 Septembrie 1940, am continuat activitatea în calitate de comandant al C.M.L. iar după 23 Ianuarie 1941, forțat de acuzațiile calomnioase și tendențioase ce mi se aduceau, că am organizat și declanșat rebeliunea din ordinul Moscovei, la ordinul lui Horia Sima m'am refugiat în Germania unde alături de alți camarazi, am fost internat în lagărele dela Buchenwald și Dacau, fiind eliberați de Nemți după 23 August 1944. Ca și alții, am luat drumul spre Italia, de unde în 1945, toamna, m'am reîntors în țară. La 15 Mai 1948 am fost arestat de Securitate, începând calvarul unui lung șir de anchete la Ministerul de Interne, Calea Rahova, Uranus, Malmaison, în urma cărora fără a fi judecat și condamnat, am fost depus la Jilava, unde mai multe luni am stat în "celula zero" a condamnaților la moarte. În Octombrie 1950 am fost transferat la Aiud, unde am stat cu unele intermitențe până în 1964, la 30 August fiind asemeni altora eliberat în baza decretului 176. În închisoarea Aiud mi s'a administrat un regim aspru de izolare, aproape zece ani stând singur în celula Zarca. După eliberare mi s'a stabilit domiciliu obligatoriu la Hunedoara, unde am fost angajat la Combinatul Siderurgic, până la pensionare.

O succintă incursiune în viața omului de înaltă conștiință și ținută morală *"Dumitru Groza"* pe care am avut prilejul să-l cunosc și să-i fiu aproape vreme de mai mulți ani după Decembrie 1989. A pășit în eternitate în tăcere, așa după cum și-a trăit propria-i suferință și cu seninătate, după cum i-a fost sufletul.

Fie-i țărâna ușoară !

Mircea TARCEA